

Goede Vrienden,

Deze maand zal ik, als 't God belieft, een 2,5 week verblijven in mijn gemeenschap van de abdij van Postel. In die tijd heb ik volgende voordrachten aanvaard:

- 1) Op dinsdag 13 november, 20.00 u, vanwege Davidsfonds en parochie te Sint Niklaas in de hoofdkerk;
- 2) Op vrijdag 16 november, 20.00 u te Groningen in de kathedraal, Radesingel 4.
- 3) Op donderdag 22 november van 19.30 u tot 22.00 u in "vijverzaal"

Boerke Mutsaers, Vijverlaan, 2 Tilburg, samen met Janneke Monshouwer http://www.niburu.co/index.php?option=com_content&view=article&id=13377:aaa-lezing-janneke-monshouwer-en-pater-daniel-maes&catid=6:agenda-etc&Itemid=18 ;

4) Op vrijdag 23 november, 19.30 u vanwege Davidsfonds Anderlecht, missiehuis van Scheut, Ninoofsesteenweg 548, 1070 Brussel Ik zal spreken over "Syrië: menselijk drama, heldhaftig verzet en keerpunt in het wereldgebeuren". Hierbij wil ik tevens wijzen op onze verantwoordelijkheid als mens en als christen. In Groningen zal ik niet alleen over Syrië handelen maar ook over het heikele thema dat ik in ons boek "Hoe een paus gelijk kreeg" grondig heb uitgewerkt. Tevens wil ik enige Syrische producten, souvenirs, artisanale voorwerpen e.d.m. meebrengen en aanbieden.

Daarmee kan ik de drie volgende vrijdagen geen uitgewerkt bericht sturen over het leven in Mar Yakub en de oorlog in Syrië. Wel is er ondertussen een jonge Fransman die geen Nederlands kent maar met zijn computer wel een gebrekkige vertaling kan maken van mijn berichten die hij (met mij) daarna verbetert. Wie hieraan geïnteresseerd zou zijn voor Franssprekende vrienden kan zijn email opgeven aan hem:

poiriertheophane@hotmail.fr.

Voor deze keer hebben we nog nieuws over het leven in Mar Yakub, een oorlogsbericht en een beschouwing over de recente bisschoppensynode voor de jongeren.

P. Daniel

XIII/44

Vrijdag 2 november 2018

Flitsen uit het leven van de gemeenschap

Olijvenooft volbracht

Tegen de verwachting in zijn de olijven van de ongeveer 500 bomen deze week allemaal geplukt, 12 zakken vol, 4 à 500 kg. We hebben er overdag onder een aangename zon uren aan besteed. Er zijn echter vele kleine bomen die weinig of niets opleveren, ook omdat ze de voorbije jaren wegens de oorlog niet verzorgd

werden. Zij zullen geleidelijk zeker steeds meer olijven voortbrengen omdat ze nu goed verzorgd worden.

Ontmoeting religieuzen

Op woensdag had de bisschop samen met de apostolische nuntius kardinaal Mario Zenari alle religieuzen van het bisdom samengeroepen. We waren met een veertigtal religieuzen, waarvan ongeveer de helft zusters en enkele priesters. Bij die gelegenheid was ook Mgr. José Rodríguez Carballo, secretaris van de Congregatie voor de religieuzen (de voormalige minister generaal van de minderbroeders franciscanen) aanwezig. Hij gaf in het grote salon van de aartsbisschoppelijke woonst in Homs een onderricht over de uitdagingen van onze tijd. Als Spanjaard sprak hij vlot Italiaans, wat voor ons nog goed te volgen was. Het werd meteen in het Arabisch vertaald. Hij wilde vooral bemoedigen en danken voor hen die tijdens de oorlog hier gebleven zijn. Ook gaf hij op humoristische wijze goede raadgevingen o.m. om de moeilijkheden in eigen leven te relativeren. We moeten altijd trachten voldoende afstand te nemen van wat we hebben, doen en zijn. We blijven immers in wezen pelgrims. Daarna was er een kort gebed in de inmiddels mooi gerestaureerde kathedraal met een fotosessie van de hele groep. Vervolgens kregen we een goede maaltijd. Toen de nuntius aan tafel, wijzend naar mij aan Mgr. José Rodríguez Carballo zei: *“Hij is een premonstratenzer”* antwoordde deze: *“Ik heb u onlangs in Rome gezien”*, waarop ik hem zei: *“Het is dit jaar 50 jaar geleden dat ik Rome verlaten heb en de gave van bilocatie heb ik nog niet”*. Hij kon erom lachen. (Ondertussen is er in Rome wel een Vlaamse generaal van de Norbertijnen). Kortom, deze ontmoeting onder religieuzen is een eerste stap voor een intensere samenwerking. Velen blijken goed begrepen te hebben dat het hun opdracht is hier in Syrië te doen wat Jezus vraagt: *“Neem uw kruis op en volg Mij”*.

Rond het kachelvuurtje

Al genieten we bij het plukken van de olijven overdag van de warme zonnestralen, 's avonds is het al veel te koud om nog een uur in de grote gang van de nieuwbouw samen te zitten voor een recreatie. Zo hebben we dinsdag voor het eerst 's avonds ons houtkacheltje laten branden in de refter om daar samen te komen. Voor deze eerste keer hing heel de refter vol rook. Alle deuren en ramen werden even open gezet totdat de rook verdwenen was. Ondertussen was het kacheltje ook volop aan het branden zonder nog rook te geven. Het is een aparte gezelligheid rond het houtvuur terwijl ieder met een of ander werk bezig is, sommigen een gezelschapsspel doen met de kinderen of muziek maken met de twee beschikbare gitaren. Het kacheltje vraagt wel werk. Je moet hout sprokkelen, boomstammen zagen en regelmatig het vuur voeden. Laat het me nog eens herhalen. Het leven en de liefde zijn ook niet zoals een thermostaat, die je eenmaal op de gewenste temperatuur zet, zonder dat je er voor de rest nog naar moet omzien.

Alles gaat in crescendo

De aanvallen van de vijanden van Syrië nemen toe, hun leugens en bedrog groeien maar ook de soevereiniteit van Syrië wordt sterker samen met de overwinningen van het leger... De internationale coalitie o.l.v. de VS heeft de voorbije jaren duizenden

burgers gedood in Irak en Syrië. De VS hebben nu weer verschillende bombardementen uitgevoerd, de voorbije maand alleen al 120 Syrische burgers gedood en nogmaals met de internationaal verboden fosfor, volgens de Russische minister van defensie. Bovendien werden al vele rapporten bezorgd aan de bevoegde UNO commissies waarin aangetoond wordt dat de VS de terroristen helpen. Geen enkel rapport krijgt een officieel antwoord. En zo blijkt hoezeer de UNO organisaties gepolitiseerd zijn en onmachtig om hun werk te doen, nl. het internationaal recht doen respecteren om rechtvaardigheid en vrede te bevorderen. En dat is juist hun doel.

Week na week ontdekt het Syrische leger grote hoeveelheden wapens, munitie, voertuigen, communicatiemateriaal, door terroristen achtergelaten. Dank zij de samenwerking met de plaatselijke bevolking werden vorige week in Briqa, Beir Ajam en Rasm al-Sanad (Quneitra) een massa wapens bevonden van VS, Israël en Europese makelij: raketten, automatische geweren, tank granaten, Toyota's... En nu vindt het leger een wapendepot van IS in Al-Mayadeen (Deir Ezzor), waaronder 450.000 VS kogels voor machinegeweren. Vroeger werden al wapenopslagplaatsen gevonden in al-Rostan en in Houla (Homs).

Ook de solidariteit met Syrië groeit. De World Peace Council (WPC) en de World Federation of Democratic Youth (WDFY) vergaderden deze week in Damascus. Op woensdag sprak de Syrische president de deelnemers toe en zei hoe zwaar de prijs is die het volk betaald heeft om zijn thuisland en soevereiniteit te bewaren. Hij vervolgde dat sommige westerse landen oorlog voeren met de hulp van extremistische groepen, gevoed door leugens en bedrog om hun eigenbelang op te leggen tegen de wil van het volk. Maria de Socorro Gomes, voorzitter van WPC veroordeelde scherp de misdaden tegen Syrië begaan door imperialistische landen en beloofde alles te zullen doen wat mogelijk is om het ware gelaat van het terrorisme te ontmaskeren. Jacobos Tofari, voorzitter van de WDFY wil voor de wereld een sterk getuigenis geven van solidariteit met Syrië. En op donderdag ontving Bachar al-Assad de Poolse minister Pavel Skutitsky samen met een parlementaire delegatie. Zij willen zelf komen vaststellen wat er werkelijk in Syrië gebeurt en hopen dat Syrië het terrorisme in zijn land kan uitroeien, wat tevens een grotere veiligheid geeft aan de Europese landen. En in de Golan gaan den bewoners van manifestatie naar manifestatie om hun solidariteit met Syrië te betuigen en hun afkeer van de zionistische bezetting en agressie.

De Britse regering en media spannen de kroon in het verzinnen van leugens en bedrog. Ze blijven de meest onsamenhangende verhalen verspreiden om Rusland en Syrië te belasteren. Onze vriend en gezaghebbenden Anglicaanse priester Andrew Ashdown krijgt de gemeenste beschuldigingen over zich heen in een artikel van 27 oktober 2018 in *The Times* vanwege Dominic Kennedy. Fr. Andrew is een beminnelijk man die verschillende keren ons klooster bezocht, alleen en als lid van een groep vredesgezanten. Hij werkt aan een doctoraat over de relaties tussen moslims en christenen. Bij mijn laatste reis van Beyroet naar Qâra heb ik hem samen met zijn vrouw in Libanon nog ontmoet. Hij vertelde hoe de leugens over Syrië in zijn land blijven overheersen. Hij wil de ogen van zijn landgenoten openen voor de waarheid om mee te werken aan de vrede. De Anglicaanse kerk heeft veel

invloed op de politiek, veel meer dan onze kerkelijke hiërarchie. De betreffende journalist geeft nu heftige kritiek op het bezoek van een groep Britten aan Syrië, waaronder een Lord, een bisschop en een barones. Maar het hart van deze “crazy club” zoals hij ze noemt, is Father Andrew Ashdown, die volgens hem de Britse buitenlandse politiek zonder meer ondermijnt (we hopen het) en een dictator steunt die zijn volk met gifgasaanvallen en bomvaten uitmoordt. Blinde leiders!

Jongersynode: een frisse wind

Van 3 tot 28 oktober 2018 werd in Rome de 15^e gewone algemene bisschoppensynode gehouden over/met jongeren over het thema: jongeren, geloof en roeping. Hieraan namen 267 bisschoppen deel, 34 jongeren (18-29 j) en een tiental deskundigen. Vooraf werd een werkdocument (*Instrumentum laboris*) verspreid, waarin we volgende sleutelwoorden kunnen herkennen: luisteren, begeleiden, bekeren, onderscheiden, uitdagingen herkennen, roeping, heiligheid. In maart 2018 hield paus Franciscus in Rome met meer dan 300 jongeren een vijfdaagse “presynode”, waarin de verwachtingen van jonge mensen tot uiting kwamen. Dit leverde tevens een slotdocument op. Ondertussen werden in de Kerk over heel de wereld ontmoetingen en enquêtes gehouden, studies gemaakt en documenten opgesteld. In ons land kwamen o.m. volgende aandachtspunten aan bod: de moeilijkheden om een levenskeuze te maken, de noodzaak om te blijven groeien in geloof, de moeilijkheden om het geloof te ontdekken, de band met de Kerk... Aan het einde van de synode werd een korte slotverklaring opgemaakt en een lang slotdocument van 55 blz. en 167 artikels. (voorlopig alleen in het Italiaans beschikbaar: *Documento finale*). Zowat een jaar na de synode mogen we verwachten dat paus Franciscus aan de hand van dit slotdocument en de voorstellen daarin geformuleerd zijn apostolische aansporing zal schrijven. Alleen deze tekst heeft dan de waarde van kerkelijk leergezag.

Het eigenlijke werk van synode van de jongeren begint uiteraard na de slotviering. En het resultaat zullen we hopelijk merken, o.m. volgend jaar in februari met de uitdaging van de synode over het seksueel misbruik in de Kerk.

De waarde van een synode

Onze grote en bezielde Belgische kardinaal L.J. Suenens heeft tijdens het Tweede Vaticaans concilie (1962-5) samen met anderen heel erg geijverd voor “collegialiteit” opdat belangrijke beslissingen in de Kerk door zoveel mogelijk gezagsdragers én gelovigen gedragen zouden worden, gesteund op een grondige kennis van de werkelijkheid. Toch was het de (sinds 14 oktober 2018) heilige paus Paulus VI die de bekommernis voor een grotere collegialiteit onder de bisschoppen en een nauwer contact met de wereldkerk concreet wist om te zetten in regelmatige bisschoppensynodes. Collegialiteit werd zo gerealiseerd in “synodaliteit”. Hiermee wilde hij de ervaring van het Tweede Vaticaans concilie als het ware bestendigen. Zo kunnen bisschoppen van de behandelde problemen en uitdagingen een ruim overzicht krijgen als van een soort “wereldkaart” (deze uitdrukking is van Johannes-Paulus II). Ook nu was het weer zoals op het Tweede Vaticaans concilie. Europa en Noord-Amerika waren toen geobsedeerd door de “contraceptie”, terwijl vanuit de rest van de wereld gesteld werd dat overconsumptie en sociale onrechtvaardigheid een

veel grotere aandacht verdienen. In deze jongerensynode konden deelnemers ervaren dat de westerse problemen (bv. homoseksualiteit) helemaal niet zo belangrijk geacht worden in Azië, Afrika, Zuid-Amerika, die meer aandacht vragen voor armoede, oorlog, sociale rechtvaardigheid... Over de verschillende artikels van het slotdocument wordt afzonderlijk gestemd met “placet” = ja of “non placet” = neen. Artikel 150 handelt over de seksuele identiteit en de begeleiding van homoseksuele jongeren en kreeg veruit de meeste tegenstemmen: 65. Hierop volgt artikel 148 over de aanwezigheid, verantwoordelijkheid en deelname van vrouwen aan de beslissingen op alle niveaus in de Kerk: 38 tegenstemmen. Vier artikels o.m. over de rijkdom van de culturele verschillen in een groeiende globalisatie kreeg geen enkele tegenstem. Twintig artikels kregen één tegenstem. De meeste artikels kregen minder dan tien tegenstemming. Van hen die tegenstemden is het moeilijk uit te maken of zij niet akkoord waren omdat de tekst te ver gaat of niet ver genoeg. Alle 167 artikels werden met de vereiste 2/3e meerderheid goedgekeurd.

We kunnen ons goed voorstellen dat deze synode een bijzonder vruchtbaar gebeuren is geworden. De open en warme contacten van de hoogste kerkelijke leiders met jongeren, zijn zeker voor beiden een sterke stimulans om samen een creatieve en authentieke geloofsbeleving na te streven, aangepast aan onze tijd.

Helder en authentiek

In onze moderne wereld heerst zowel in Kerk als maatschappij een grote verwarring. Duizelingwekkende technische vernieuwingen nemen steeds meer het leven en de aandacht, vooral van de jongeren in beslag terwijl allerlei ideologieën met totalitaire trekken de waarheid en de werkelijkheid willen omkeren. Na de uitschakeling van God in het moderne openbare leven, een vernietigende aanval op de soevereiniteit van landen, een ondermijning van het huwelijk en een opheffing van de rijke verscheidenheid van de menselijke seksualiteit (door de “genderwaanzin”), worden ons nu perspectieven voorgehouden van een “transhumanisme” als een verbeterde uitgave van de mens, een soort combinatie van mens-machine: de mens die als een auto in een garage wordt gebouwd en hersteld opdat alles optimaal zou “functioneren”. Zo spreken wij inmiddels al over de werking van onze organen. En er kan ook al heel wat aan ons lichaam vervangen worden, waardoor tevens de handelaars in onderdelen goede zaken doen. Kortom, de unieke eenheid van de mens en zijn authentieke geestelijke waarden geraken steeds meer op de achtergrond. Geen wonder dat vele moderne mensen ontworteld zijn en niet meer de zin vinden van hun leven, van hun menselijke waardigheid, van hun identiteit en seksualiteit. Het evangelie van Jezus Christus klinkt in onze moderne tijd helemaal niet als bezielend en alomvattend ideaal voor allen. Daarmee is een enthousiaste evangelisatie, die ook wij in ons land gedurende de eerste helft van de vorige eeuw nog kenden met “*Vlaanderen zendt zijn zonen en dochters uit*” en grote menigten missionarissen over heel de wereld, lang voorbij. De synodevaders (en nu ook jonge synodemoeders of synodemeisjes?) zijn zich hiervan blijkbaar goed bewust geweest.

In plaats van hierop zelf te antwoorden (wat ik wel graag bij gelegenheid zou doen) wil ik nu de inspirerende houding weergeven van katholieke jongeren uit Australië

die op 20 oktober een brief schreven aan de deelnemers van de synode. Ze vragen vooral dat de kerkelijke hiërarchie hen helpt helder en authentiek te zijn in deze wereld vol verwarring. Hun brief begint en eindigt met een verwijzing naar John Henry Newman (+1890), een Engelse Anglicaanse theoloog, die katholiek werd, kardinaal en in 2010 zalig verklaard. Hij had een stille maar sterke invloed op het Tweede Vaticaans concilie, vooral op de leer omtrent het geweten. Ons geweten is ons meest intieme, persoonlijke heiligdom, waarmee we goed en kwaad wel onderscheiden maar niet bepalen. De Kerk, geleid door de heilige Geest, gevoed door de kerkvaders, mystiekers en heiligen is ons enige en veilige kompas. Verder stellen ze in hun brief vast dat er in onze tijd de grootste verwarring heerst omtrent contraceptie, seksualiteit, communie voor gescheidenen die burgerlijk hertrouwen, wijding van vrouwen... Gezaghebbende theologen en zelfs prelaten gaan hierbij tegen de leer van de Kerk in om zich aan te passen aan de publieke opinie. Deze Australische jongeren wijzen dergelijke banale oppervlakkigheid radicaal af en willen de Kerk erkennen als de enige die de juiste leer voorhoudt, Jezus' woord indachtig: "Neem uw kruis op". Het is deze ondubbelzinnigheid die de schrijvers van deze brief willen. Zo willen zij ook in de heilige Eucharistie de werkelijkheid van Jezus' woord zien: "Dit is mijn Lichaam" en pleiten voor meer liturgisch gebed en eucharistische aanbidding. Tenslotte mediteerde Newman over Maria als de Mystieke Roos. Deze jongeren vragen de nodige steun om hun doopbeloften te vernieuwen, gevoed te worden door de sacramenten en beschermd door de waarheid, voorgehouden door het Lichaam van Christus, de Kerk. Zij hoeven geen rondleiding in een braakliggend land. *"Synodevaders, plant ons in de mystieke tuin"*. (<https://www.lesalonbeige.fr/nous-ne-pouvons-nous-former-au-milieu-de-la-confusion-sur-des-questions-telles-que-la-contraception-la-sexualite-la-communion-les-pretres-maries/>).

En dit nog

- ❖ Ons vorig bericht geïllustreerd: <http://www.golfbrekers.be/een-verslag-uit-syrie-zonder-poco-bril-94/#more-42080>
- ❖ Interessant nieuws over toestand in Syrië met vier video's en foto's: 1. Rebellen blijven Aleppo en Hama beschieten, 2. Oorlogsrapport 25 oktober, 3. De totaal onwettige Al Tanf basis, die de rebellen helpt om het Syrische leger te bestrijden, 4. Hoe de VS achter de aanval op de wettige Russische basis zaten. Foto's over hoe Syrië herleeft: <http://www.golfbrekers.be/quo-vadis-syria-8/>
- ❖ Mooie verslagen van toeristische reizen naar Syrië. 2 video's: 1. Vanwege Zwitsers-Syrische vriendenkring, 2. Reis en getuigenis van een jong Chinees koppel door/over Syrië (met lof voor de lekkere crème à la glace in Damascus, wat we door eigen ervaring kunnen bevestigen): <http://www.golfbrekers.be/de-andere-ontdekkingsreis/>
- ❖ De VS blijven alles doen om de Syrische president aan te klagen en zo hun eigen gruwelijke oorlogsmisdaden tegen het Syrische volk verbergen: <http://www.golfbrekers.be/vsa-willen-heropbouw-van-syrie-verhinderen/>

- ❖ Over de wijze waarop wij door de reguliere media bedrogen worden: Sonja van den Ende: <http://freesuriyah.eu/?p=2615>
- ❖ Het eindeloze verhaal van de Witte Helmen: Sonja van den Ende: <http://freesuriyah.eu/?p=2631>
- ❖ Poetin over het grote gevaar van de Amerikaanse beslissing om zich terug te trekken uit het INF verdrag: www.informationclearinghouse.info/50523.htm
- ❖ Drie video's over de NAVO oefeningen en de protesten van de Noren: www.rt.com/news/442569-norway-trident-juncture-drills/?utm_source=Newsletter&utm_medium=Email&utm_campaign=Email
- ❖ Over de NAVO als de gevaarlijkste organisatie; Willem Middelkoop en Karel van Wolteren, 1,37 uur, juli 2016: www.cafeweltschmerz.nl/navo-is-uiteerst-gevaarlijk-willem-middelkoop-karel-van-wolteren-xxl/
- ❖ Naar aanleiding van de huidige feestdagen wil ik jullie volgende gedichten uit onze Vlaamse cultuurschat, die me werden toegezonden, niet onthouden. En we zijn niet alleen die ons eigen kostbaar erfgoed willen herontdekken. Op 16 maart 2018 schreef de kersverse Beierse minister van binnenlandse zaken Horst Seehofer, in het populaire dagblad Bild: "De islam heeft geen plaats in Duitsland. Duitsland is getekend door het christendom. De vrije zondag, de christelijke feestdagen en de gebruiken van Pasen, Pinksteren en Kerstmis maken daar deel van uit".

Allerheiligen - Allerzielen

*'k En heb niet lang geleefd, maar veel geleden;
'k heb weinig blijdschap, droefheid veel gezien;
hoe vaart het mij, in de eeuwigheden,
geen droefheid en geen lijden meer te lijn!*

*Zoo is het in dit ballingschap der aarde:
't geluk is kort, eilaas, en 't lijden lang;
't is nacht alear de middag klaarde,
en ruste en is het nimmer, zonder dwang!*

*Niet zoo en is 't bij ons, die hooger steden
bewonen, en, onsterfelijk voortaan,
al 't lijden hebben uitgeleden,
en in de blijdschap eeuwig blijven staan.*

*Geliefden, niet terug-, niet omgekeken:
alhierwaards is de weg, de zaligheid;
de waarheid Gods is mij gebleken,
u zal zij blijken: volg me, en weest bereid.*

*Want 't komt een dag weleens, van al de dagen
de schoonste, vol onsterfelijk genot,
dat wij, die hier ons scheiden zagen,
en weenden, weêr te zamen zijn bij God!*

Guido Gezelle (1881)

Uit wolken van donker en wit
valt het licht als een dwarse regen
naar het liefelijk laaggelegen
landschap. Een leger, een recht gelid,

de kruisen en zerken van toen
met zoveel verloren namen
verenigd en eenzaam te samen
in een kortgeschoren plantsoen.

Ik loop langs het wandelpad,
ik lees wie zij vroeger waren
de korte duur van hun jaren
een datum een kerkdorp een stad.

De dood heeft hen daadlijk voltooid.
De rozen zijn rood en verwilderd
de meidoorn verliest zijn vlinders
het gras van de zomer is hooi.

Waarom, blijf ik vragen, waarom
voor wie en voor wát, blijf ik vragen,
de wind in de beukenhagen
draait mijn woorden om en om.

De wereld doodstil als ik keer
langs de kruis-weg van het verleden.
Wij hebben gelééfd en vergeten,
wij hebben te weinig geleerd.

Anton van Wilderode

P. Daniel